

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. M.** ,
skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 11 marca 2026 r.,
zażalenia skazanego
na zarządzenie sędziego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego
w Jeleniej Górze
z dnia 20 stycznia 2026 r., sygn. akt VI Ka 410/25,
o odmowie przyjęcia zażalenia

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zastępca Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2025 r. odmówił przyjęcia osobistej kasacji skazanego P. M. od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 30 września 2025 r., sygn. akt VI Ka 410/ 25.

Zarządzenie to zostało doręczone skazanemu w dniu 23 grudnia 2025 r.

Skazany złożył zażalenie na powyższe zarządzenie (nadał w administracji jednostki penitencjarnej) w dniu 7 stycznia 2026 r.

Sędzia VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, zarządzeniem z 20 stycznia 2026 r., na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia tego zażalenia uznając, że zostało ono wniesione po upływie terminu zawitego.

Skazany wniósł zażalenie na to zarządzenie. Utrzymując, że nie uchybił terminowi do złożenia zażalenia, który jego zdaniem upływał 7 stycznia 2026 r., wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W zaskarżonym zarządzeniu trafnie stwierdzono, że skazany nie dochował 7 dniowego zawitego terminu do wniesienia zażalenia, które - jako wniesione po upływie tego terminu - nie mogło zostać przyjęte.

Ponieważ skazanemu odpis zarządzenia z dnia 15 grudnia 2025 r. doręczono 23 grudnia 2025 r., termin do wniesienia zażalenia na to zarządzenie rozpoczął bieg dopiero w dniu 29 grudnia 2025 r. Stało się tak dlatego, że 24 grudnia był bowiem dniem wolnym od pracy, 25 i 26 grudnia to święta, a 27 i 28 to znowu dni wolne od pracy (sobota i niedziela). Skoro 7 dniowy termin rozpoczął bieg 29 grudnia 2025 r. to upływał 4 stycznia 2026 r. Ponieważ jednak była to niedziela, to zgodnie z art. 123 § 3 k.p.k., czynność można było wykonać w dniu następnym, tj. 5 stycznia 2026 r., który nie był dniem świątecznym ani wolnym od pracy. Nie jest bowiem oczywiście tak, jak chce skazany, że licząc termin do wniesienia środka odwoławczego, z terminu tego można eliminować wszystkie dni wolne od pracy, bez względu na to na jaki okres przypadają. Nie można więc było pominąć 1 i 3 stycznia 2026 r. i przyjąć jedynie dni robocze.

Nie dostrzegając podstaw do uwzględnienia zażalenia, należało utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy, orzekł jak w postanowieniu.

[JJ.]

[a.t]